

Sygn. akt IV U 398/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Żochowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014r. w S.

odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. G. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 15 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2016r.

Sygn. akt IV U 398/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 21 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył B. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż od około 20 lat leczy się psychiatrycznie i był sześciokrotnie hospitalizowany, po raz ostatni w grudniu 2013r. Ma (...)lat, a nie może samodzielnie egzystować. Ma zmienny nastrój, natrętne myśli, chwiejność emocjonalną. Ma kłopoty z samodzielnym wychodzeniem z domu. Towarzyszą temu zawroty głowy, uczucie zemdlenia, biegunki. Nie potrafi wziąć się w garść, jak radzą mu żona i córka. Czuje się pokrzywdzony przez los, że nie może wykrzesać z siebie siły, aby cokolwiek zrobić. Dlatego wnosi o zmianę decyzji (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 14 marca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. G. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 października 2011r. (decyzja z 28 czerwca 2011r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lutego 2010r. do 31 października 2011r. k.264-266 akt rentowych za wnioskiem z 26 września 1996r.). Rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy ubezpieczony pobierał począwszy od 4 września 1996r. Decyzją z 17 stycznia 2012r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 17 stycznia 2012r. k.278 powyższych akt rentowych). Prawomocnym wyrokiem z 27 września 2012r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U (...) oddalił odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji (odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 27 września 2012r. w sprawie IV U (...)w/w akt rentowych).

W okresie od 3 maja 2012r. do 2 maja 2013r. ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych (zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w G. z 16 grudnia 2013r. k.7 akt rentowych za wnioskiem z 30 grudnia 2013r.).

W dniu 30 grudnia 2010r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z nowym wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek ubezpieczony skierowany został na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 24 stycznia 2014r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 24 stycznia 2014r. k.14 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu wniesionego przez ubezpieczonego od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 14 marca 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.15 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 14 marca 2014r. k.18 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 marca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 21 marca 2014r. k.24 akt rentowych – za wnioskiem z 30 grudnia 2013r.).

Ubezpieczony ma 56 lat i wykształcenie zawodowe – monter przyrządów pomiarowych. Ubezpieczony przez około 20 lat pracował jako operator różnego rodzaju maszyn – operator maszyn lampowych, preser, operator urządzeń wykorzystywanych w produkcji telewizorów (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.3-8 akt rentowych za wnioskiem z 27 września 1996r.). Po ustaleniu prawa do renty w 1996r. ubezpieczony nie pracował zawodowo (karta przebiegu zatrudnienia k.23 akt rentowych za wnioskiem z 30 grudnia 2013r.).

Ubezpieczony cierpi na zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane, które w aktualnym stanie zaawansowania powodują u niego częściową niezdolność do pracy od 15 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2016r. Ubezpieczony jest leczony psychiatrycznie od 1996r. Dotychczas był sześciokrotnie hospitalizowany psychiatrycznie. Po raz pierwszy w 1996r. z rozpoznaniem depresji endogennej, a po raz ostatni w 2013r. z rozpoznaniem zaburzeń lękowych i depresyjnych mieszanych. W przeszłości diagnozowano u niego również fobię społeczną i zaburzenia lękowe z agorafobią. Obecnie występują u ubezpieczonego zaburzenia nerwicowe w postaci zaburzeń depresyjnych i lękowych mieszanych. Objawy chorobowe mają charakter przewlekły, a ich nasilenie jest znaczne. Potwierdzeniem tego jest fakt systematycznego leczenia psychiatrycznego w (...), odbyte hospitalizacje psychiatryczne oraz aktualny stan psychiczny ubezpieczonego. Ubezpieczony odczuwa obecnie lęk, niepokój, ma poczucie zagrożenia. Występują u niego stany przygnębienia, zaburzenia snu, często ma wolne stolce. Jego aktywność jest znacznie osłabiona, zgłasza myśli rezygnacyjne (opinia biegłego psychiatry i psychologa k.8-12).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. G. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia,

przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy, a następnie czy spełnia on pozostałe przesłanki nabycia tego świadczenia. W celu ustalenia, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy i w jakim stopniu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu psychiatrii, a także specjalisty z zakresu psychologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych dała podstawy do ustalenia, że z powodu aktualnego stanu psychicznego ,tj. zaburzeń depresyjnych i lękowo mieszanym mających charakter przewlekły i znaczny stopień nasilenia, ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 15 stycznia 2014r. do 30 czerwca 206r. (opinia k.11-12). Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona. Sąd nie przychylił do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, gdyż w ocenie Sądu zastrzeżenia do powyższej opinii zgłoszone przez Zastępcę Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS (w piśmie na k.22 akt sprawy) stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych wynikającą z odmiennej oceny przez organ rentowy stanu zdrowia ubezpieczonego. Twierdzenie organu rentowego, że aktywność zawodowa będzie miała dla ubezpieczonego działanie terapeutyczne w kontekście zgłaszanego przez niego uczucia lęku i niepewności w sferze bytowej, stanowi uproszczoną ocenę sytuacji. Pomija bowiem, że podjęcie aktywności zawodowej wymaga z jednej strony wyciszenia i spokoju, a z drugiej aktywnej postawy. Tymczasem, jak wskazują biegli ubezpieczony odczuwa lęk, niepokój, przygnębienie i zgłasza myśli rezygnacyjne. W tych okolicznościach znacznie ograniczona jest sama możliwość podjęcia pracy, a bez podjęcia pracy nie można mówić o jej terapeutycznym działaniu na ubezpieczonego, na które wskazuje organ rentowy.

W ocenie Sądu ubezpieczony spełnia również pozostałe przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jak wynika z opinii biegłych częściowa niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonego w dniu 15 stycznia 2014r., a zatem przed upływem 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia ,tj. od okresu, w którym ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych (od 3 maja 2012r. do 2 maja 2013r. - zaświadczenie k.7 akt rentowych). W ten sposób spełniona pozostała przesłanka, o której mowa w art.57 ust.1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczony spełnia również przesłankę wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 2 ustawy, a który w przypadku ubezpieczonego, u którego niezdolność do pracy powstała po ukończeniu 30. roku życia, powinien wynosić 5 lat – art.58 ust.1 pkt 5 ustawy. Zgodnie z art.58 ust.2 ustawy okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę (30 grudnia 2013r.) lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (15 stycznia 2014r.), przy czym do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. W okresie przed zgłoszeniem wniosku o rentę w dniu 30 grudnia 2013r., a po ustaniu poprzedniego prawa do renty – w dniu 31 października 2011r. ubezpieczony legitymuje się rocznym okresem ubezpieczenia - w związku z pobieraniem w/w zasiłku dla bezrobotnych. Ponadto cofając się dalej wskazać należy, że w okresie od 4 września 1996r. do 31 października 2011r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wydłużając z tego tytułu 10-letni okres przypadający przed zgłoszeniem wniosku o rentę stwierdzić należy, że ubezpieczony legitymuje się 5-letnim okresem ubezpieczenia (vide: karta przebiegu zatrudniania k.23 akt rentowych za wnioskiem z 30 grudnia 2013r.)

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 15 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2016r.